

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 189 (XXXIII) — Nr. 1041

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 1 noiembrie 2021

SUMAR

	Pagina	Nr.		Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
Decizia nr. 457 din 1 iulie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor cuprinse la nr. crt. 1—6 și pct. 2 din nota din capitolul II al anexei nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a celor ale art. 38 alin. (6) din aceeași lege	2—4		1.155. — Hotărâre privind modificarea poziției nr. 13 din anexa la Hotărârea Guvernului nr. 706/1994 privind trecerea palatelor administrative din municipiile reședințe de județe în administrarea instituțiilor prefecturilor și pentru actualizarea valorilor de inventar, precum și a datelor de identificare ale unor imobile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Instituția Prefectului — Județul Cluj	9—10
Decizia nr. 462 din 1 iulie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative, ale art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, ale art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 privind unele măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, ale art. 41 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene și ale art. 44 alin. (1) pct. 9 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice	5—8		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
			135. — Ordin al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor pentru modificarea Ordinului președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 201/2007 privind Procedura de eliberare a Certificatului de competență profesională pentru conducătorii și însoțitorii de pe vehiculele rutiere care transportă animale vii și pentru modificarea și completarea Ordinului președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 96/2014 privind aprobarea tarifelor aplicabile în domeniul sanitar-veterinar și pentru siguranța alimentelor	11—14
			1.345. — Ordin al ministrului finanțelor pentru aprobarea Normelor privind aplicarea prevederilor art. 293 alin. (1) lit. f ¹), art. 293 alin. (3), art. 294 alin. (1) lit. k ¹) și ale art. 294 alin. (4) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal	15—16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 457**

din 1 iulie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor cuprinse la nr. crt. 1—6 și pct. 2 din nota din capitolul II al anexei nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a celor ale art. 38 alin. (6) din aceeași lege

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Simina Popescu-Marin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor cuprinse la nr. crt. 1—6 și pct. 2 din nota din capitolul II al anexei nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a celor ale art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, excepție ridicată de Vasarhely Istvan Szilard, Szoverfi Gyula Zsolt și Sebastian Sasu în Dosarul nr. 8.530/2/2018 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal — Veche și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.725D/2019.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale în materia salarizării personalului plătit din fonduri publice.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Sentința civilă nr. 2.258 din 11 septembrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 8.530/2/2018, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal — Veche a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor cuprinse la nr. crt. 1—6 și pct. 2 din nota din capitolul II al anexei nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a celor ale art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017.** Excepția a fost ridicată de Vasarhely Istvan Szilard, Szoverfi Gyula Zsolt și Sebastian Sasu într-o cauză având ca obiect anularea unui act administrativ.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorii acesteia susțin, în esență, că pct. 2 din nota de la capitolul II „Salarii de bază pentru personalul auxiliar de specialitate din cadrul instanțelor și parchetelor” din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017 este în contradicție cu prevederile art. 10 alin. (2) și alin. (4) din Legea-cadru nr. 153/2017. Astfel, pentru funcțiile de la nr. crt. 1—6 nu este stabilit salariul de bază, cu includerea celor 5 gradații, cum este în cazul funcțiilor de la nr. crt. 7—14 din capitolul II din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017.

În susținerea criticilor de neconstituționalitate sunt invocate prevederile art. 3 alin. (2) și ale art. 60 din Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea și al personalului care funcționează în cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice și se arată că la nr. crt. 1—6 din capitolul II din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017 nu se recunoaște vechimea în muncă (așa cum precizează nota de subsol nefiind prevăzut salariul de bază la gradația „0” în anexă, similar funcțiilor de execuție) și nici vechimea în specialitate, pentru funcțiile de conducere. Astfel persoanele care dețin funcții de conducere și au vechime în muncă și în funcție sunt discriminate în raport cu persoanele care ocupă funcții de execuție, dar și în raport cu personalul cu funcții de conducere care are o vechime foarte mică în muncă și în funcție (un grefier cu studii superioare cu vechime de 6 luni și un specialist IT cu studii superioare 3 ani) și cu care au un salariu de bază egal.

6. Referitor la prevederile art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 se susține, în esență, că acestea sunt neconstituționale deoarece, în cazul autorilor excepției, au determinat diminuări ale salariilor lunare nete (veniturilor nete salariale) cu procente între 37,13%—40,93% pe lună față de salariul lunar net (venitul net salarial) în plată la 31 decembrie 2017. Sunt invocate prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 79/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, prin care s-a reglementat transferul contribuțiilor de la angajator la angajat, și se arată că legiuitorul, la data publicării acestui act normativ în Monitorul Oficial al României, Partea I, trebuia să prevadă în Legea-cadru nr. 153/2017 situația în care salariul net lunar începând cu anul 2018 este sub nivelul salariului net lunar aferent lunii decembrie 2017 și să se acorde tuturor salariaților o sumă compensatorie pentru a nu fi diminuate salariile. Pentru a nu scădea veniturile salariale nete lunare au fost efectuate până în prezent modificări la Legea-cadru nr. 153/2017 prin 15 acte normative, care au stopat scăderea veniturilor salariale nete lunare doar pentru anumite categorii de personal, nu și pentru specialiștii IT din cadrul instanțelor judecătorești, care prin aplicarea Legii-cadru nr. 153/2017 au înregistrat diminuări ale salariului lunar net, această categorie fiind discriminată începând cu ianuarie 2018. Autorii mai susțin că nu sunt respectate prevederile art. 22, art. 41 și art. 47 din Constituție, deoarece, deși salariul trebuie să fie predictibil/previzibil, în cazul autorilor excepției, care continuă să presteze aceeași muncă, salariile nete lunare au fost diminuate aproape la jumătate.

7. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal — Veche** constată că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate în cazul excepției de neconstituționalitate invocate, fără a-și exprima opinia asupra acesteia.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie prevederile cuprinse la nr. crt. 1—6 și pct. 2 din nota din capitolul II „Salarii de bază pentru personalul auxiliar de specialitate din cadrul instanțelor și parchetelor” al anexei nr. V „Familia ocupațională de funcții bugetare «Justiție» și Curtea Constituțională” la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și ale art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 28 iunie 2017. Curtea observă că prevederile anexei nr. V, capitolul II, nr. crt. 5 și 6 au fost modificate prin art. I pct. 13 din Legea nr. 79/2018 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 91/2017 pentru modificarea și completarea Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 276 din 28 martie 2018.

12. Prevederile art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 au următorul cuprins: „*În situația în care, începând cu 1 ianuarie 2018, salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție, indemnizațiile de încadrare sunt mai mari decât cele stabilite potrivit prezentei legi pentru anul 2022 sau devin ulterior mai mari ca urmare a majorărilor salariale reglementate, se acordă cele stabilite pentru anul 2022.*”

13. Prevederile cuprinse la nr. crt. 1—6 din capitolul II din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017 instituie salariul de bază pentru anul 2022, coeficientul și nivelul studiilor pentru funcții specifice personalului auxiliar din cadrul instanțelor și parchetelor.

14. Prevederile cuprinse la pct. 2 din nota la capitolul II din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017 au următorul cuprins: „*Nota: (...) 2. Salariile de bază prevăzute la pozițiile 1—6 cuprind sporul de vechime în muncă la nivel maxim.*”

15. În opinia autorilor excepției, prevederile legale ce formează obiectul excepției contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 15 privind universalitatea, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 22 alin. (1) și (2) privind dreptul la viață și la integritate fizică și psihică, art. 41 privind dreptul la muncă și protecția socială a muncii, art. 47 privind nivelul de trai și art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. De asemenea, sunt invocate prevederile art. 1 privind interzicerea generală a discriminării din Protocolul nr. 12 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art. 7, art. 23 și art. 25 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, Carta social europeană revizuită, adoptată la Strasbourg la 3 mai 1996, ratificată prin Legea nr. 74/1999, și Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 și cele cuprinse în capitolul II din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017 au mai format obiect al controlului de constituționalitate, iar prin mai multe decizii, spre exemplu, Decizia nr. 700 din 31 octombrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 58 din 29 ianuarie 2020, Decizia nr. 134 din 10 martie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 567 din 30 iunie 2020, Decizia nr. 706

din 6 octombrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 21 din 8 ianuarie 2021, Decizia nr. 813 din 10 noiembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 175 din 22 februarie 2021, sau Decizia nr. 818 din 10 noiembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 135 din 10 februarie 2021, Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiate excepțiile de neconstituționalitate.

17. Curtea a reținut că stabilirea prin prevederile de lege criticate a anumitor valori ale salariului de bază și ale coeficienților pentru funcțiile specifice personalului auxiliar din cadrul instanțelor și parchetelor reprezintă opțiunea legiuitorului, manifestată în marja sa de apreciere, permisă de dispozițiile art. 16 din Constituție privind egalitatea în drepturi. Astfel, prin Decizia nr. 108 din 14 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 212 din 8 martie 2006, și prin Decizia nr. 408 din 13 iunie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 848 din 26 octombrie 2017, Curtea Constituțională a statuat că este dreptul și obligația autorității legiuitoare să elaboreze măsuri de politică legislativă în domeniul salarizării personalului plătit din fonduri publice, în concordanță cu condițiile economice și sociale existente la un moment dat. În acest sens este și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia statele se bucură de o largă marjă de apreciere pentru a determina oportunitatea și intensitatea politicilor lor în domeniul sumelor care urmează a fi plătite angajaților lor din bugetul de stat, și anume Hotărârea din 8 noiembrie 2005, pronunțată în Cauza *Kechko împotriva Ucrainei*, paragraful 23, Hotărârea din 8 decembrie 2009, pronunțată în Cauza *Wieczorek împotriva Poloniei*, paragraful 59, și Hotărârea din 2 februarie 2010, pronunțată în Cauza *Aizpurua Ortiz împotriva Spaniei*, paragraful 57.

18. În ceea ce privește invocarea încălcării dispozițiilor art. 41 și ale art. 53 din Constituție, Curtea a precizat că stabilirea principiilor și a condițiilor concrete de acordare a drepturilor salariale personalului plătit din fonduri publice nu înseamnă restrângerea exercițiului unor drepturi fundamentale. Constituția prevede în art. 41 alin. (2), printre drepturile salariaților la protecția socială a muncii, „*instituirea unui salariu minim brut pe țară*”, fără să dispună cu privire la cuantumul acestuia. De asemenea, acest text constituțional nu se opune competenței legiuitorului de a reforma sistemul de salarizare, de a reaseza coeficienții sau salariile de bază ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv ale personalului auxiliar din instanțe și parchete.

19. Întrucât nu s-a constatat restrângerea exercițiului unui drept fundamental, în sensul art. 53 din Constituție, Curtea a precizat că aceste dispoziții constituționale nu au relevanță în soluționarea excepției de neconstituționalitate.

20. Referitor la critica de neconstituționalitate a prevederilor art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, Curtea a reținut că stabilirea unei limite a cuantumului salariului de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție, indemnizațiilor de încadrare care sunt mai mari decât cele stabilite, potrivit acestei legi, la nivelul prevăzut de lege pentru anul 2022 are un caracter tehnic, fără a dispune cu privire la reducerea salariilor de bază ale personalului plătit din fonduri publice. Integrate regulilor privind aplicarea etapizată a legii, prevederile legale criticate vizează reglarea în timp a disfuncționalităților existente în domeniul salarizării personalului plătit din fonduri publice, prin limitarea creșterilor salariale la un nivel stabilit prin lege. O asemenea soluție legislativă este circumscrisă scopului urmărit de legiuitor, astfel cum acesta este enunțat în expunerea de motive la Legea-cadru nr. 153/2017, și anume acela de „eliminarea a disfuncționalităților salariale existente în sistemul public de salarizare”, și vizează, în ansamblu, toate categoriile de personal plătit din fonduri publice.

21. Curtea a constatat că prevederile art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 nu sunt, prin însuși conținutul lor, contrare art. 16 alin. (1) din Constituție și că, pe fondul prevederilor legale anterioare privind salarizarea bugetarilor,

reglementarea salarizării personalului plătit din fonduri publice prin Legea-cadru nr. 153/2017 apare ca un proces complex, care, în mod necesar, presupune, în timp, o serie de corecții și corelări cu ansamblul actelor normative care fac parte din fondul activ al legislației, aspecte de competență autorității legiuitoare. Totodată, faptul că prin aplicarea regulii plafonării la nivelul anului 2022 a drepturilor salariale anumite categorii de personal plătit din fonduri publice ajung în situații apreciate ca defavorabile, în raport cu alte categorii de personal, nu reprezintă o discriminare care să afecteze constituționalitatea prevederilor art. 38 alin. (6) din lege, de vreme ce premisele specifice fiecărei categorii sunt diferite. Situația obiectiv deosebită a diferitelor categorii de persoane plătite din fonduri publice justifică, așadar, un tratament juridic diferit (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 436 din 8 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 523 din 14 iulie 2014, paragraful 20).

22. Curtea a statuat că prevederile legale criticate, prin conținutul lor normativ, nu pun în discuție o restrângere a exercițiului dreptului fundamental la salariu, în sensul art. 53 din Constituție, ci vizează o redimensionare a politicii salariale în cazul personalului plătit din fonduri publice, aspect care se înscrie în marja de apreciere a legiuitorului.

23. Curtea a subliniat, de asemenea, că modalitatea de aplicare în concret a Legii-cadru nr. 153/2017 excedează controlului de constituționalitate exercitat de Curtea Constituțională, aceasta revenind autorităților publice abilitate, iar în caz de litigiu, instanțelor judecătorești.

24. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează în mod corespunzător valabilitatea și în cauza de față.

25. Distinct, referitor la critica de neconstituționalitate a prevederilor cuprinse la nr. crt. 1—6 și pct. 2 din nota din capitolul II al anexei nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017, vizând instituirea unei discriminări între personalul auxiliar din instanțe și parchete care ocupă funcții de conducere, pe de o parte, și cel care ocupă funcții de execuție, pe de altă parte, sub aspectul stabilirii salariului de bază, Curtea reține că este dreptul exclusiv al legiuitorului să facă diferențierea corespunzătoare la stabilirea drepturilor salariale. Art. 16 din Constituție vizează egalitatea în drepturi între cetățeni în ceea ce privește recunoașterea în favoarea acestora a unor drepturi și libertăți fundamentale, nu și identitatea de tratament juridic asupra aplicării unor măsuri, indiferent de natura lor. În felul acesta se justifică nu numai

admisibilitatea unui regim juridic diferit față de anumite categorii de persoane, dar și necesitatea lui (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 53 din 19 februarie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 224 din 3 aprilie 2002). Neutilizarea criteriului vechimii în funcție, pentru diferențierea salariilor de bază, în cazul personalului auxiliar din instanțe și parchete care ocupă funcțiile prevăzute la nr. crt. 1—6 din capitolul II din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017 și stabilirea, prin dispozițiile pct. 2 din nota din capitolul II al anexei nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017, a regulii privind cuprinderea sporului de vechime în muncă la nivel maxim în valoarea salariului de bază instituit pentru funcțiile prevăzute la nr. crt. 1—6 din capitolul II din anexa nr. V la legea-cadru menționată țin de competența și opțiunea liberă a legiuitorului.

26. În consecință, Curtea constată că prevederile cuprinse la nr. crt. 1—6 și pct. 2 din nota din capitolul II al anexei nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017 nu conțin norme contrare principiilor egalității și nediscriminării, consacrate de art. 16 alin. (1) din Constituție, de art. 1 din Protocolul nr. 12 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și de art. 26 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice. Aceste dispoziții se aplică în mod unitar tuturor categoriilor de personal vizate de ipoteza normei, fără privilegii și fără discriminări, după cum, tot în baza principiului egalității, între categorii diferite de persoane este justificat un tratament juridic diferentiat.

27. În ceea ce privește susținerea autorilor excepției în sensul că textele de lege criticate contravin unor norme de rang legal [art. 10 alin. (2) și alin. (4) din Legea-cadru nr. 153/2017 și dispoziții cuprinse în Legea nr. 567/2004], Curtea reține că, în conformitate cu prevederile art. 2 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, instanța de contencios constituțional exercită un control de constituționalitate a legilor și altor acte normative prin raportare la principiile și dispozițiile Constituției. Eventualele neconcordanțe între diferitele legi, chiar dacă ar fi reale, nu intră sub incidența controlului de constituționalitate exercitat de Curte, ci sunt de resortul autorității legiuitoare.

28. În legătură cu invocarea, în susținerea excepției de neconstituționalitate, a art. 15 și art. 22 din Constituție, Curtea reține că, prin conținutul reglementărilor pe care le cuprind, acestea nu interferează sub niciun aspect cu sfera de incidență a prevederilor de lege criticate, motiv pentru care nu poate fi reținută relevanța acestora în soluționarea excepției de neconstituționalitate.

29. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Vasarhely Istvan Szilard, Szoverfi Gyula Zsolt și Sebastian Sasu în Dosarul nr. 8.530/2/2018 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal — Veche și constată că prevederile cuprinse la nr. crt. 1—6 și pct. 2 din nota din capitolul II al anexei nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și ale art. 38 alin. (6) din aceeași lege sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal — Veche și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 1 iulie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Simina Popescu-Marin

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 462

din 1 iulie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative, ale art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, ale art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 privind unele măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, ale art. 41 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene și ale art. 44 alin. (1) pct. 9 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Simina Popescu-Marin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 și art. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative, ale art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 privind unele măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, ale art. 41 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, cu referire la dispozițiile art. 44 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Marian Bălășoiu în Dosarul nr. 1.896/103/2018 al Tribunalului Neamț — Secția I civilă și de contencios administrativ și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.928D/2019.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că partea Administrația Națională a Penitenciarelor a comunicat la dosar note scrise, prin care susține respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, iar partea Penitenciarul Poarta Albă a solicitat judecarea cauzei în lipsă.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care susține respingerea excepției ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

5. Prin Încheierea din 27 septembrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 1.896/103/2018, **Tribunalul Neamț — Secția I civilă și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 și art. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative, ale art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 privind unele măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, ale art. 41 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, cu referire la dispozițiile art. 44 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice.** Excepția a fost ridicată de Marian Bălășoiu într-o cauză având ca obiect obligarea la plata ajutorului convenit la trecerea în rezervă cu drept de pensie.

6. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorul acesteia invocă dispozițiile art. 20 din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice și susține, în esență, că prevederile de lege criticate încalcă exigențele de precizie și claritate care trebuie să caracterizeze normele juridice. De asemenea, dacă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 ar produce efecte și după data de 1 iulie 2017, ar fi încălcat și principiul neretroactivității legii civile, întrucât aceste acte normative nu ar putea acționa și influența un act normativ ieșit definitiv din circuitul legislativ. Suspendarea, prin definiție, se referă la prezent și nicidecum la trecut. Dreptul la ajutoarele la trecerea în rezervă este un drept cu caracter temporar ce se naște la data trecerii în rezervă și se execută dintr-o dată, nu prin executări succesive, care ar fi guvernate de o lege ulterioară. Se solicită instanței de contencios constituțional să constate că, după data de 1 iulie 2017, orice act normativ de suspendare a dreptului la ajutoare sau indemnizații la trecerea în rezervă este constituțional numai în măsura în care suspendă un act normativ în vigoare (aflat în dreptul pozitiv), iar sintagmele

„dispozițiile legale privind acordarea ajutoarelor sau, după caz, indemnizațiilor la ieșirea la pensie” din cuprinsul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 9/2017 și „nu se acordă ajutoarele sau, după caz, indemnizațiile la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă” se referă la dispoziții legale din actele normative în vigoare, nu și din cele abrogate (cum este Legea-cadru nr. 284/2010). În susținerea criticii de neconstituționalitate sunt invocate aspecte din jurisprudența Curții Constituționale (Decizia nr. 1.595 din 14 decembrie 2011 și Decizia nr. 654 din 17 octombrie 2017) și Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative.

7. Tribunalul Neamț — Secția I civilă și de contencios administrativ opinează în sensul respingerii excepției de neconstituționalitate. Instanța invocă dispozițiile art. 20 din Legea-cadru nr. 284/2010 și reține că, potrivit art. 9 din Legea nr. 283/2011 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, „în anul 2012 nu se acordă ajutoarele sau, după caz, indemnizația de ieșire la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă”. Măsura a fost menținută în anul 2013, conform dispozițiilor art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012, în anul 2014, prin dispozițiile art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013, în anul 2015, prin dispozițiile art. 9 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, pentru anul 2016, conform dispozițiilor art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015.

8. Pentru perioada 1 ianuarie—28 februarie 2017, conform art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016, dispozițiile legale privind acordarea ajutoarelor sau, după caz, indemnizațiilor la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă nu se aplică, iar pentru perioada 1 martie—31 decembrie 2017, măsura a fost menținută, astfel cum este prevăzut de dispozițiile art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017. De asemenea, prin dispozițiile art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 s-a prevăzut că în anul 2018 nu se acordă ajutoarele sau, după caz, indemnizația de ieșire la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă. Legea nr. 284/2010 a fost într-adevăr abrogată la data de 1 iulie 2017, prin art. 44 din Legea-cadru nr. 153/2017, însă este de notat că, deși în întreaga perioadă în care Legea-cadru nr. 284/2010 a fost în vigoare, dispozițiile privitoare la aceste drepturi nu au fost abrogate în mod expres, nu se poate susține că acestea s-au născut efectiv în patrimoniul beneficiarilor avuți în vedere inițial, în condițiile în care valorificarea lor a fost în mod repetat suspendată și nicio altă dispoziție legală sau soluție de jurisprudență nu a diminuat efectul actelor normative reținute care au suspendat exercițiul drepturilor, pentru a concretiza o speranță legitimă pentru viitor. Așa cum s-a arătat prin Decizia nr. 20 din 20 mai 2019, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, instanța care gestionează dosarul trebuie doar să facă distincția între norme care suspendă exercițiul unor drepturi și norme care abrogă drepturi subiective. În cazul primei categorii de norme și al consecințelor produse pe planul dreptului subiectiv afectat, instanța supremă s-a pronunțat în mai multe rânduri, arătând că, pe fondul suspendării repetate prin acte normative reținute ca fiind constituționale, aceste drepturi nu au intrat în patrimoniul beneficiarilor avuți în vedere de Legea-cadru nr. 284/2010, ele având în continuare un conținut abstract, fiind condiționate în recunoașterea lor concretă de o nouă manifestare a legiuitorului, motiv pentru care nu pot fi considerate bunuri din această

perspectivă (Decizia nr. 5 din 5 martie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii și Decizia nr. 35 din 4 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept). În același sens s-a statuat că lipsa caracterului actual al dreptului și inexistența unei „speranțe legitime” de valorificare efectivă a acestuia s-au consolidat în contextul abrogării Legii-cadru nr. 284/2010 prin Legea-cadru nr. 153/2017 (paragraful 83 din Decizia nr. 35 din 4 iunie 2018). De asemenea, Înalta Curte de Casație și Justiție a reținut că nicio dificultate de determinare a efectelor abrogării nu există cu referire la datele speței deduse spre analiză în cadrul sesizării prealabile, câtă vreme prin art. 44 alin. (1) pct. 9 din Legea-cadru nr. 153/2017 s-a dispus abrogarea expresă a Legii-cadru nr. 284/2010, iar conform art. 64 alin. (3) din Legea nr. 24/2000, „abrogarea unei dispoziții sau a unui act normativ are caracter definitiv”. Faptul că dispoziția din Legea-cadru nr. 284/2010 referitoare la drepturile de natura celor pretinse în cauză avusese efectele suspendate în timp, prin acte normative succesive, trebuie interpretat cu referire la art. 66 alin. (3) din Legea nr. 24/2000, menționată anterior, din care rezultă că și astfel de norme pot face obiect al abrogării.

9. În consecință, instanța apreciază că nu se poate reține neconstituționalitatea dispozițiilor art. 1 și art. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017, ale art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017, ale art. 41 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018, toate acestea cu referire la dispozițiile art. 44 din Legea nr. 153/2017, prin raportare la dispozițiile art. 1 alin. (1) și art. 15 alin. (2) din Constituție, de vreme ce valorificarea drepturilor pretinse de reclamant a fost suspendată de la intrarea în vigoare a legii ce le consacra și până în prezent.

10. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

11. Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum rezultă din dispozitivul încheierii de sesizare, îl constituie prevederile art. 1 și art. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 79 din 30 ianuarie 2017, ale art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 privind unele măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 973 din 7 decembrie 2017, ale art. 41 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1116 din 29 decembrie 2018, și ale art. 44 din Legea-cadru nr. 153/2017

privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 28 iunie 2017. Însă, din analiza notelor scrise ale autorului excepției și a considerentelor încheierii de sesizare, Curtea observă că, în realitate, critica de neconstituționalitate vizează: art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017, art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1035 din 22 decembrie 2016, ale art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017, ale art. 41 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 și ale art. 44 alin. (1) pct. 9 din Legea-cadru nr. 153/2017.

14. De asemenea, Curtea observă că, deși prevederile art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017, ale art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016, ale art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 și ale art. 41 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 au aplicabilitate limitată în timp, acestea continuă să producă efecte juridice în cauza dedusă spre soluționare instanței judecătorești. În aceste condiții, având în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, potrivit căreia „sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare”, aceste dispoziții de lege urmează să fie reținute ca obiect al excepției de neconstituționalitate.

15. Prevederile legale ce formează obiectul excepției au următorul cuprins:

— Art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017: *„Prevederile art. 1 alin. (3)—(5), art. 2—4, art. 5 alin. (2)—(4) și art. 6—11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, se aplică în mod corespunzător și în perioada 1 martie—31 decembrie 2017.”;*

— Art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 : *„În perioada 1 ianuarie—28 februarie 2017, dispozițiile legale privind acordarea ajutoarelor sau, după caz, indemnizațiilor la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă nu se aplică.”;*

— Art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017: *„În anul 2018 nu se acordă ajutoarele sau, după caz, indemnizațiile la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă.”;*

— Art. 41 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018: *„În perioada 2019—2021 nu se acordă ajutoarele sau, după caz, indemnizațiile la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă.”;*

— Art. 44 alin. (1) pct. 9 din Legea-cadru nr. 153/2017: *„(1) La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă: (...);*

9. Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 877 din 28 decembrie 2010, cu modificările și completările ulterioare.”.

16. În opinia autorului excepției, prevederile de lege ce formează obiectul excepției contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (5) privind obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor și art. 15 alin. (2) privind principiul neretroactivității legii civile.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, în jurisprudența sa, a mai examinat constituționalitatea unor prevederi referitoare la ajutoarele sau, după caz,

indemnizațiile la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 403 din 6 iunie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 818 din 9 octombrie 2019, Decizia nr. 461 din 11 iulie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 873 din 30 octombrie 2019, Decizia nr. 814 din 5 decembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 193 din 10 martie 2020, Decizia nr. 331 din 11 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1212 din 11 decembrie 2020, Decizia nr. 834 din 17 noiembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 235 din 8 martie 2021, sau Decizia nr. 45 din 4 februarie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 368 din 7 mai 2020).

18. Astfel, Curtea a observat că printr-o serie de acte normative legiuitorul a dispus, cu caracter temporar, măsura neaplicării dispozițiilor legale privind ajutoarele de natură salarială.

19. În ceea ce privește natura drepturilor acordate cu prilejul ieșirii la pensie, retragerii, încetării raporturilor de serviciu ori trecerii în rezervă, Curtea a reținut, în acord cu jurisprudența sa, că aceste drepturi reprezintă beneficii acordate anumitor categorii socioprofesionale în virtutea statutului special al acestora. Ele nu fac parte din categoria drepturilor fundamentale, astfel că legiuitorul este în drept să dispună cu privire la conținutul, limitele și condițiile de acordare a acestora, precum și să dispună diminuarea ori chiar încetarea acordării lor, fără a fi necesară întrunirea condițiilor stabilite de art. 53 din Legea fundamentală (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 1.576 din 7 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 32 din 16 ianuarie 2012, Decizia nr. 326 din 25 iunie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 454 din 24 iulie 2013, Decizia nr. 334 din 12 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 533 din 17 iulie 2014, Decizia nr. 170 din 19 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 354 din 22 mai 2015, sau Decizia nr. 154 din 27 martie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 680 din 6 august 2018).

20. Totodată, instanța de contencios constituțional a statuat în mod constant, în jurisprudența sa, faptul că statul are deplină legitimitate constituțională să acorde sporuri, premii periodice și alte stimulente personalului plătit din fonduri publice, în funcție de veniturile bugetare pe care le realizează. Acestea sunt drepturi salariale suplimentare, iar nu drepturi fundamentale consacrate și garantate de Constituție. Legiuitorul are libertatea de a le modifica în diferite perioade de timp, de a le suspenda și chiar de a dispune anularea lor (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 108 din 14 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 212 din 8 martie 2006, Decizia nr. 1.250 din 7 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 764 din 16 noiembrie 2010, și Decizia nr. 1.658 din 28 decembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 44 din 18 ianuarie 2011).

21. De asemenea, Curtea a reținut că, în Hotărârea din 8 noiembrie 2005, pronunțată în Cauza *Kechko împotriva Ucrainei*, referindu-se la anumite drepturi de natură bănească acordate angajaților, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a precizat că statul este cel care este în măsură să stabilească ce beneficii trebuie plătite angajaților săi din bugetul de stat. Statul poate dispune introducerea, suspendarea sau încetarea plății unor astfel de beneficii prin modificări legislative corespunzătoare. Totuși, atunci când o dispoziție legală este în vigoare și prevede plata anumitor beneficii, iar condițiile stipulate sunt respectate, autoritățile nu pot refuza în mod deliberat plata acestora atât timp cât dispozițiile legale rămân în vigoare.

22. În ceea ce privește caracterul lipsit de previzibilitate al dispozițiilor referitoare la neacordarea ajutoarelor sau, după caz,

a indemnizațiilor cu prilejul ieșirii la pensie, al retragerii sau al încetării raporturilor de serviciu, ori la trecerea în rezervă, Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 541 din 14 iulie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 622 din 17 august 2015, paragraful 17, a reținut că „persoanele care se pensionează se supun dispozițiilor legale în vigoare la data deschiderii dreptului la pensie, potrivit principiului *tempus regit actum*”. Prin urmare, neacordarea, pentru mai mulți ani succesivi, a drepturilor bănești mai sus arătate nu poate fi privită ca un eveniment care afectează previzibilitatea normei, de vreme ce dreptul la pensie și condițiile de pensionare, precum și drepturile care se acordă cu prilejul pensionării sunt cele de la data deschiderii dreptului la pensie, iar nu cele existente în legislație la o dată anterioară, care nu au caracterul unui drept câștigat.

23. Curtea reține că acțiunile legiuitorului în privința neaplicării, respectiv abrogării prevederilor legale care stabileau acordarea ajutoarelor sau, după caz, a indemnizațiilor la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă se înscriu în marja sa de apreciere, având drept scop prezervarea unui interes public, respectiv protejarea echilibrului fiscal între cheltuielile și veniturile statului.

24. Aplicând aceste considerente în prezenta cauză, Curtea reține că prevederile de lege criticate au un conținut clar, precis și previzibil producând efecte juridice, pentru viitor, pe durate clar precizate în timp, în domeniul propriu de aplicare. În

consecință, Curtea constată că dispozițiile art. 1 alin. (5) și ale art. 15 alin. (2) din Constituție nu sunt încălcate.

25. De asemenea, Curtea subliniază că prin Decizia nr. 20 din 20 mai 2019 referitoare la pronunțarea unei hotărâri prealabile cu privire la interpretarea dispozițiilor art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 privind unele măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, aprobată cu completări prin Legea nr. 80/2018, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu dispozițiile art. 44 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, și stabilirea „modalității în care mai pot fi considerate suspendate ajutoarele sau, după caz, indemnizațiile la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă, ulterior datei de 1 iulie 2017, dată la care au fost abrogate aceste drepturi prin Legea-cadru nr. 153/2017”, decizie publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 651 din 6 august 2019, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a statuat că „rezolvarea chestiunii de drept sesizate nu presupune decât aplicarea corectă a regulilor referitoare la succesiunea legilor în timp și la efectul suspensiv sau abrogator al unor norme” și că „nicio dificultate nu poate fi identificată în legătură cu interpretarea vreunor dispoziții legale neclare sau imprecise ori în ce privește determinarea și aplicarea corectă a principiilor care guvernează aplicarea legii în timp”.

26. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Marian Bălășoiu în Dosarul nr. 1.896/103/2018 al Tribunalului Neamț — Secția I civilă și de contencios administrativ și constată că prevederile art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative, ale art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, ale art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 privind unele măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, ale art. 41 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene și ale art. 44 alin. (1) pct. 9 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Neamț — Secția I civilă și de contencios administrativ și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 1 iulie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Simina Popescu-Marin

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind modificarea poziției nr. 13 din anexa la Hotărârea Guvernului nr. 706/1994 privind trecerea palatelor administrative din municipiile reședințe de județe în administrarea instituțiilor prefecturilor și pentru actualizarea valorilor de inventar, precum și a datelor de identificare ale unor imobile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Instituția Prefectului — Județul Cluj

Având în vedere prevederile art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 288 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Poziția nr. 13 din anexa la Hotărârea Guvernului nr. 706/1994 privind trecerea palatelor administrative din municipiile reședințe de județe în administrarea instituțiilor prefectului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 314 din 11 noiembrie 1994, cu modificările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„13.	CLUJ	Bd. 21 Decembrie 1989 nr. 58, Cluj-Napoca	Palat administrativ	Regim de înălțime: D _s + P + 2E + mansardă parțial Suprafață construită la sol: 957 mp Suprafață construită desfășurată: 4.453 mp Terenul aferent: 986 mp CF nr. 275986 Cluj-Napoca	Nr. MF 111522
		Calea Dorobanților nr. 18-20, Cluj-Napoca	Corp clădire	— 3 garaje, 4 ateliere de întreținere Suprafață construită la sol: 300 mp Suprafață construită desfășurată: 302 mp — Centrală termică Suprafață construită la sol: 15 mp Suprafață construită desfășurată: 15 mp Terenul aferent: 500 mp CF nr. 283159 Cluj-Napoca	Nr. MF 111525”

Art. II. — Se aprobă actualizarea valorilor de inventar și a datelor de identificare ale unor imobile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Instituția Prefectului — Județul Cluj, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. III. — Ministerul Afacerilor Interne își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și, împreună cu Ministerul Finanțelor, va opera modificarea anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
FLORIN-VASILE CÎȚU

Contrasemnează:
Ministrul afacerilor interne,
Lucian Nicolae Bode
Ministrul finanțelor,
Dan Vilceanu

DATELE DE IDENTIFICARE
ale imobilelor aflate în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Afacerilor Interne —
Instituția Prefectului — Județul Cluj pentru care se actualizează valorile de inventar,
ca urmare a reevaluării, precum și datele de identificare

Nr. de inventar MFP și codul de clasificare	Denumirea și adresa	Caracteristicile tehnice ale imobilelor	Valoarea de inventar actualizată — lei —	Situția juridică		Tipul bunului
				Baza legală a majorării valorii de inventar	în administrare/concesiune	
0	1	2	3	4	5	6
111522 8.29.13	Palat administrativ Județ: Cluj, Bulevardul 21 Decembrie 1989 nr. 58, Cluj-Napoca	Construcție + teren Suprafață construită: 957 mp Suprafață desfășurată: 4.453 mp Regim de înălțime: Ds + P +2E + mansardă parțial Suprafață de teren: 986 mp CF 275986 Cluj-Napoca	10.699,874,44	Proces-verbal de reevaluare nr. 16.249/31.12.2020	În administrarea Ministerului Afacerilor Interne CUJ: 4267095 Instituția Prefectului — Județul Cluj CUJ: 4288012	imobil
111525 8.29.13	Corp clădire Județ: Cluj, Calea Dorobanților nr. 18—20, Cluj-Napoca	3 garaje, 4 ateliere de întreținere Suprafață construită: 300 mp Suprafață desfășurată: 302 mp Centrală termică Suprafață construită: 15 mp Suprafață desfășurată: 15 mp Suprafață de teren: 500 mp CF 283159 Cluj-Napoca	631.117,56	Proces-verbal de reevaluare nr. 16.249/31.12.2020	În administrarea Ministerului Afacerilor Interne CUJ: 4267095 Instituția Prefectului — Județul Cluj CUJ: 4288012	imobil

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AUTORITATEA NAȚIONALĂ SANITARĂ VETERINARĂ ȘI PENTRU SIGURANȚA ALIMENTELOR

ORDIN

pentru modificarea Ordinului președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 201/2007 privind Procedura de eliberare a Certificatului de competență profesională pentru conducătorii și însoțitorii de pe vehiculele rutiere care transportă animale vii și pentru modificarea și completarea Ordinului președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 96/2014 privind aprobarea tarifelor aplicabile în domeniul sanitar-veterinar și pentru siguranța alimentelor

Văzând Referatul de aprobare nr. 2.383 din 13.05.2021, întocmit de Direcția generală sănătatea și bunăstarea animalelor din cadrul Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor,

în baza prevederilor Regulamentului (CE) nr. 1/2005 al Consiliului din 22 decembrie 2004 privind protecția animalelor în timpul transportului și al operațiunilor conexe și de modificare a directivelor 64/432/CEE și 93/119/CE și a Regulamentului (CE) nr. 1.255/97,

având în vedere prevederile art. 10 lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 42/2004 privind organizarea activității sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 215/2004, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 3 alin. (3) și al art. 4 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 1.415/2009 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor și a unităților din subordinea acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor emite următorul ordin:

Art. I. — Anexa la Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 201/2007 privind Procedura de eliberare a Certificatului de competență profesională pentru conducătorii și însoțitorii de pe vehiculele rutiere care transportă animale vii, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 880 din 21 decembrie 2007, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — (1) Certificatul de competență profesională pentru conducătorii și însoțitorii de pe vehiculele rutiere care transportă animale vii, denumit în continuare *certificatul de competență profesională*, se eliberează celor care absolvă cursuri de formare profesională în domeniul transportului de animale vii, organizate de furnizori de formare profesională autorizați, potrivit legislației din domeniul formării profesionale.

(2) Cerințele minime pentru cursurile de formare profesională prevăzute la alin. (1) au la bază prevederile specifice din anexele I, II și IV la Regulamentul nr. 1/2005/CE al Consiliului din 22 decembrie 2004 privind protecția animalelor în timpul transportului și al operațiunilor conexe și de modificare a Directivelor 64/432/CEE și 93/119/CE și a Regulamentului nr. 1.255/97/CE.

(3) Subiectele examenului organizat pentru obținerea certificatului de absolvire, precum și a certificatului de competență profesională trebuie să respecte tematica prevăzută la alin. (2).

(4) Furnizorii de formare profesională prevăzuți la alin. (1) solicită aprobarea examenului prevăzut la alin. (3) prin intermediul unei cereri adresate Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, conform modelului din anexa nr. 1 la prezenta procedură, și transmit documentele semnate de către examinatori care atestă îndeplinirea cumulativă a următoarelor criterii privind independența acestora:

a) nu dețin calitatea de lector pentru cursul la finalul căruia se organizează examenul;

b) nu au relații cu caracter patrimonial cu angajatorii cursanților, cu lectorii sau cu cursanții;

c) nu dețin un grad de rudenie/afinitate cu lectorii, cu reprezentanții organizatorului cursurilor sau cu cursanții;

d) nu au atribuții și responsabilități referitoare la desfășurarea activității de autorizare a mijloacelor de transport rutier de animale vii;

e) nu au atribuții și responsabilități referitoare la desfășurarea activității de control oficial al activității realizate de transportatorii de animale vii.

(5) Examenul prevăzut la alin. (3) se susține în fața unei comisii din care face parte un reprezentant din cadrul Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor și un reprezentant din cadrul direcției sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor pe a cărei rază teritorială se organizează examenul.

(6) În termen de 7 zile lucrătoare de la primirea cererii prevăzute la alin. (5), Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor răspunde în scris furnizorului de formare profesională, menționând numele celor 2 reprezentanți desemnați pentru a face parte din comisia de examinare prevăzută la alin. (5).

(7) Cei 2 reprezentanți din cadrul Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, respectiv al direcției sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor pe a cărei rază teritorială se organizează examenul, desemnați pentru a face parte din comisia de examinare, trebuie să îndeplinească criteriile de independență prevăzute la alin. (4).

(8) Documentele prevăzute la alin. (4) se păstrează la Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, la dosarul de aprobare al examenului.”

2. Articolul 2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — Certificatul de competență profesională este obligatoriu pentru toți conducătorii și însoțitorii de pe vehiculele rutiere care transportă animale vii în scop economic, pe distanțe

mai mari de 65 km, este valabil pe o perioadă de 5 ani de la data eliberării, este redactat în limbile română și engleză, conform modelului prevăzut în anexa nr. III la Regulamentul nr. 1/2005/CE, și se tipărește pe o filă, format A4.”

3. Articolul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — Certificatul de competență profesională se eliberează de Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, fiind semnat de către președintele acesteia.”

4. Articolele 4 și 5 se abrogă.

5. La articolul 6, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Transportatorii de animale vii autorizați încredințează manipularea acestora numai persoanelor care dețin certificate de competență profesională.”

6. Articolul 7 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 7. — (1) Certificatul de competență profesională se eliberează solicitantului sau împuternicitului acestuia prin procură notarială în baza următoarelor documente:

- a) cerere, în care solicitantul menționează adresa personală de poștă electronică;
- b) copia actului de identitate semnată de către titular ca fiind conformă cu originalul;
- c) certificat de absolvire, eliberat ca urmare a promovării examenului prevăzut la art. 1 alin. (3);
- d) dovada achitării la casieria sau în contul direcției sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor pe a cărei rază teritorială s-a organizat examenul a tarifului pentru eliberarea certificatului de competență profesională.

(2) Certificatul de competență profesională se eliberează în termen de 5 zile lucrătoare de la data depunerii cererii, iar o fotocopy a acestuia se semnează de către emitent ca fiind conformă cu originalul.

(3) Certificatul de competență profesională se întocmește de personalul desemnat din cadrul structurii cu atribuții de reglementare în domeniul sănătății și bunăstării animalelor de la nivelul Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, în urma verificării conformității documentelor prevăzute la alin. (1).”

7. Articolul 8 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 8. — Certificatele de competență profesională se înregistrează de către personalul desemnat din cadrul structurii prevăzute la art. 7 alin. (3) într-un registru care este gestionat în format electronic, conform modelului din anexa nr. 2 la prezenta procedură, cu obligația păstrării integrității datelor.”

8. Articolul 9 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 9. — (1) Direcțiile sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene au obligația de a notifica Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor cu privire la toate sancțiunile contravenționale aplicate conducătorilor/însoțitorilor de pe vehiculele rutiere care transportă animale vii, în cazul încălcării dispozițiilor legale în vigoare referitoare la protecția și bunăstarea animalelor în timpul transportului.

(2) Copiile proceselor-verbale de constatare și sancționare a contravențiilor aplicate conducătorilor/însoțitorilor de pe vehiculele rutiere care transportă animale vii sunt comunicate structurii din cadrul Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor prevăzute la art. 7 alin. (3).

(3) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor păstrează, pentru o perioadă de 10 ani,

evidențele privind notificările de la alin. (1), conform registrului prevăzut la art. 8.

(4) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor dispune anularea certificatului de competență profesională în cazul șoferilor/însoțitorilor de pe vehiculele rutiere care transportă animale vii, care au fost sancționați contravențional de două ori în decurs de 6 luni.

(5) Anularea certificatului de competență profesională se face în baza unui ordin al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, conform formularului prevăzut în anexa nr. 3 la prezenta procedură.

(6) Actul emis de către președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor prin care se dispune anularea certificatului de competență profesională, respectiv numărul și data ordinului se înregistrează în registrul prevăzut la art. 8.

(7) Ordinul de anulare a certificatului de competență profesională se comunică titularului prin corespondență electronică la adresa indicată în cererea de eliberare.

(8) Conducătorii și însoțitorii de pe vehiculele rutiere care transportă animale vii, care au fost înștiințați cu privire la anularea certificatului de competență profesională, au obligația de a depune documentul, în original, la sediul direcției sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor de pe raza județului unde aceștia își au domiciliul.

(9) După anularea certificatului de competență profesională, conducătorii și însoțitorii de pe vehiculele rutiere care transportă animale vii trebuie să urmeze din nou cursurile de formare profesională prevăzute la art. 1 alin. (1), în vederea eliberării unui nou certificat de competență profesională.”

9. La articolul 11, alineatele (1), (3), (4) și (6) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 11. — (1) În cazul furtului, pierderii, distrugerii și deteriorării certificatului de competență profesională, titularul sau împuternicitul acestuia prin procură notarială poate solicita eliberarea unui duplicat.

.....

(3) Cererea de eliberare a duplicatului este însoțită de următoarele acte, care se arhivează:

- a) declarația scrisă pe propria răspundere a titularului certificatului de competență profesională, în care sunt cuprinse datele de identificare, împrejurările în care certificatul a fost furat, pierdut, distrus sau deteriorat;
- b) o copie a certificatului de competență profesională prevăzut la lit. a), dacă este disponibilă;
- c) o copie a actului de identitate, semnată de către titular ca fiind conformă cu originalul;
- d) dovada achitării tarifului pentru eliberarea duplicatului.

(4) Duplicatul are același număr, serie și dată ca și exemplarul original, fiind valabil până la data înscrisă pe acesta din urmă.

.....

(6) Numărul și data cererii prin care se solicită eliberarea duplicatului, respectiv data eliberării duplicatului se consemnează în registrul prevăzut la art. 8.”

10. La articolul 12, alineatul (2) se abrogă.

11. Articolul 13 se abrogă.

12. Anexele nr. 1—3 se modifică și vor avea următorul cuprins:ANEXA Nr. 1
la procedurăSe aprobă/Nu se aprobă,
Președinte secretar de stat,
.....**C E R E R E**

Subsemnatul, ..., reprezentant legal al furnizorului de formare profesională autorizat ....., cu sediul social în .....,
(adresa completă, nr. tel., adresă de e-mail)
posesor al/a BI/CI seria ..... nr. ...., CNP ....., eliberat/ă de ..... la data .....,
prin prezenta solicit aprobarea examenului care se va susține în centrul de examinare din .....,
(adresa completă)
în data de ....., de către un număr de ..... cursanți absolvenți ai cursurilor de formare profesională în domeniul transportului de animale vii, conform listei atașate prezentei cereri.

Anexat, depun următoarele:

- un număr de ..... variante (*minimum* 3) cu ..... (*minimum* 30) subiecte de examen fiecare, care respectă tematica de curs;
- documente semnate de specialistul/specialiștii propus/propuși pentru a face parte din comisia de examinare care atestă îndeplinirea cumulativă de către acesta/aceștia a criteriilor privind independența prevăzute la art. 1 alin. (4) din Procedura de eliberare a Certificatului de competență profesională pentru conducătorii și însoțitorii de pe vehiculele rutiere care transportă animale vii, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 201/2007, cu modificările și completările ulterioare;
- lista nominală a cursanților absolvenți ai cursurilor de formare profesională în domeniul transportului de animale vii.

Data
.....Numele și prenumele,
.....Semnătura
.....ANEXA Nr. 2
la procedură**R E G I S T R U****de evidență a certificatelor de competență profesională pentru conducătorii și însoțitorii
de pe vehiculele rutiere care transportă animale vii**

Nr. crt.	Numele și prenumele	C.I. nr./seria/ codul numeric personal	Ocupația/ Calificarea	Nr. și data certificatului de absolvire	Nr. și seria certificatului de competență profesională	Data eliberării certificatului de competență profesională	Data expirării certificatului de competență profesională	Eliberarea duplicatului		Anularea certificatului		
								Numărul și data cererii de eliberare a duplicatului	Data eliberării duplicatului	Data notificării abaterii care a fost sanționată contravențional	Numărul și data ordinului de anulare a certificatului	Data anulării certificatului
1.												

ANEXA Nr. 3
la procedură

AUTORITATEA NAȚIONALĂ SANITARĂ VETERINARĂ ȘI PENTRU SIGURANȚA ALIMENTELOR

ORDIN**privind anularea certificatului de competență profesională pentru conducătorii și însoțitorii
de pe vehiculele rutiere care transportă animale vii**

Nr. .... din .....

Având în vedere prevederile Regulamentului Consiliului nr. 1/2005 privind protecția animalelor în timpul transportului și al operațiunilor conexe și de modificare a Directivelor 64/432/CEE și 93/119/CE și a Regulamentului (CE) nr. 1.255/97, ale Ordonanței Guvernului nr. 42/2004 privind organizarea activității sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 215/2004, cu modificările și completările ulterioare, ale Hotărârii Guvernului nr. 1.415/2009 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor și a unităților din subordinea

acesteia, cu modificările și completările ulterioare, ale Hotărârii Guvernului nr. 984/2005 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor la normele sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor, cu modificările și completările ulterioare, ale Ordinului președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 201/2007 privind Procedura de eliberare a Certificatului de competență profesională pentru conducătorii și însoțitorii de pe vehiculele rutiere care transportă animale vii, cu modificările și completările ulterioare,

luând în considerare procesele-verbale de constatare și sancționare a contravenției nr. .... din data de ..... și nr. .... din data de ....., întocmite de ..... și de ....., medici veterinari oficiali ai Direcției sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor ....., respectiv ai Direcției sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor .....,

începând cu data de ..... se anulează Certificatul de competență profesională pentru conducătorii și însoțitorii de pe vehiculele rutiere care transportă animale vii nr. ...., valabil până la data de .....

Reluarea activității se efectuează după obținerea unui nou certificat de competență profesională, în urma promovării examenului.

Președinte secretar de stat,

.....
(semnătura și ștampila oficială)"

13. Anexa nr. 4 se abrogă.

Art. II. — Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 96/2014 privind aprobarea tarifelor aplicabile în domeniul sanitar-veterinar și pentru siguranța alimentelor, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 611 și 611 bis din 18 august 2014, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 1 alineatul (1), după punctul 7 se introduce un nou punct, punctul 8, cu următorul cuprins:

„8. Tarif pentru eliberarea certificatului/duplicatului certificatului de competență profesională pentru conducătorii și însoțitorii de pe vehiculele rutiere care transportă animale vii, prevăzut în anexa nr. 8.”

2. Articolul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — Anexele nr. 1—8*) fac parte integrantă din prezentul ordin.”

3. După anexa nr. 7 se introduce o nouă anexă, anexa nr. 8, cu următorul cuprins:

ANEXA Nr. 8

TARIF

pentru eliberarea certificatului/duplicatului certificatului de competență profesională pentru conducătorii și însoțitorii de pe vehiculele rutiere care transportă animale vii

Nr. crt.	Denumirea operațiunii	Tarif operațiune — lei —
1.	Eliberarea certificatului/duplicatului certificatului de competență profesională pentru conducătorii și însoțitorii de pe vehiculele rutiere care transportă animale vii	16"

Art. III. — Eliberarea certificatelor de competență profesională pentru conducătorii și însoțitorii de pe vehiculele rutiere care transportă animale vii aflate în lucru la data intrării în vigoare a prezentului ordin se finalizează în condițiile achitării tarifului pentru eliberarea acestora, conform prevederilor art. 7

alin. (1) lit. d) din anexa la Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 201/2007, cu modificările și completările ulterioare.

Art. IV. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data publicării.

p. Președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor,
Silviu Năstase

MINISTERUL FINANTELOR

ORDIN**pentru aprobarea Normelor privind aplicarea prevederilor art. 293 alin. (1) lit. f¹), art. 293 alin. (3), art. 294 alin. (1) lit. k¹) și ale art. 294 alin. (4) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal**

Având în vedere dispozițiile art. 293 alin. (1) lit. f¹), art. 293 alin. (3), art. 294 alin. (1) lit. k¹) și ale art. 294 alin. (4) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor, cu modificările și completările ulterioare, și al prevederilor art. 5 alin. (4) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare,

în baza prevederilor art. IV din Ordonanța Guvernului nr. 8/2021 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal,

ministrul finanțelor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Normele privind aplicarea prevederilor art. 293 alin. (1) lit. f¹), art. 293 alin. (3), art. 294 alin. (1) lit. k¹) și ale art. 294 alin. (4) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Referirile la Codul fiscal din cuprinsul normelor prevăzute în anexă reprezintă trimiteri la titlul VII „Taxa pe valoarea

adăugată” din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin unitățile sale subordonate, va lua măsuri pentru ducerea la îndeplinire a prevederilor prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data de 1 noiembrie 2021.

Ministrul finanțelor,

Dan Vilceanu

București, 29 octombrie 2021.

Nr. 1.345.

ANEXĂ

NORME**privind aplicarea prevederilor art. 293 alin. (1) lit. f¹), art. 293 alin. (3), art. 294 alin. (1) lit. k¹) și ale art. 294 alin. (4) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal**

Art. 1. — (1) Potrivit art. 293 alin. (1) lit. f¹) din Codul fiscal, este scutit de TVA importul de bunuri efectuat în România de către Comisia Europeană sau de către o agenție ori un organism înființat în temeiul dreptului Uniunii Europene, în cazul în care Comisia Europeană sau o astfel de agenție ori un astfel de organism importă bunurile respective în scopul îndeplinirii sarcinilor care îi sunt conferite prin dreptul Uniunii Europene pentru a combate pandemia de COVID-19, cu excepția situației în care bunurile importate sunt utilizate, fie imediat, fie la o dată ulterioară, în scopul unor livrări ulterioare efectuate cu titlu oneros de către Comisia Europeană sau de către o astfel de agenție ori organism.

(2) Scutirea de TVA prevăzută la alin. (1) se acordă la momentul importului pe baza prezentării facturii și a contractului de achiziție.

(3) În situația în care, ulterior importului, condițiile pentru scutirea de TVA prevăzută la alin. (1) încetează să se aplice, Comisia Europeană sau agenția ori organismul în cauză care a efectuat importul de bunuri informează autoritatea vamală competentă, iar importul bunurilor respective este supus TVA în condițiile aplicabile la momentul schimbării destinației bunurilor.

(4) Pentru importurile de bunuri efectuate în condițiile prevăzute la alin. (1), în perioada 1 ianuarie—31 octombrie 2021, pentru care TVA a fost plătită de către Comisia Europeană sau de către o agenție ori un organism înființat în temeiul dreptului Uniunii Europene, taxa pe valoarea adăugată achitată la momentul importului se restituie la cererea Comisiei Europene sau a agenției ori organismului în cauză de către organele vamale competente, în conformitate cu prevederile referitoare la rambursarea/remiterea taxelor la import din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului

din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii, cu modificările și completările ulterioare, și cu dispozițiile Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — (1) Potrivit art. 294 alin. (1) lit. k¹) din Codul fiscal, este scutită de TVA livrarea de bunuri sau prestarea de servicii către Comisia Europeană sau către o agenție ori un organism înființat în temeiul dreptului Uniunii Europene, în cazul în care Comisia Europeană sau o astfel de agenție ori un astfel de organism achiziționează bunurile sau serviciile respective în scopul îndeplinirii sarcinilor care îi sunt conferite prin dreptul Uniunii Europene pentru a combate pandemia de COVID-19, cu excepția situației în care bunurile și serviciile achiziționate sunt utilizate, fie imediat, fie la o dată ulterioară, în scopul unor livrări ulterioare efectuate cu titlu oneros de către Comisia Europeană sau de către o astfel de agenție ori organism.

(2) Scutirea de TVA prevăzută la alin. (1) se aplică de către furnizori/prestatori pe baza certificatului prevăzut în anexa II la Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 al Consiliului din 15 martie 2011 de stabilire a măsurilor de punere în aplicare a Directivei 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (reformare), sub rezerva notelor explicative care figurează în anexa la certificatul respectiv.

(3) În situația în care condițiile pentru scutirea prevăzută la alin. (1) încetează să se aplice, Comisia Europeană sau agenția ori organismul în cauză informează organul fiscal competent, respectiv Administrația fiscală pentru contribuabili nerezidenți,

cu privire la fiecare bun/serviciu a cărui destinație a fost schimbată și momentul schimbării destinației. Informarea va fi însoțită de copii ale documentelor pe baza cărora organul fiscal să poată stabili TVA datorată. Organul fiscal competent va emite o decizie de impunere referitoare la taxa de plată aferentă contravalorii livrării/prestării pentru care s-a aplicat scutirea de TVA prevăzută la alin. (1). În baza deciziei emise de organul fiscal competent Comisia Europeană, agenția ori organismul în cauză va achita taxa de plată până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care condițiile pentru aplicarea scutirii prevăzute la alin. (1) au încetat să se aplice. Plata taxei se va face în contul indicat de organul fiscal competent. Scutirea de taxă aplicată de furnizorul de bunuri/prestatorul de servicii potrivit alin. (1) își menține valabilitatea și în situația în care condițiile pentru scutire încetează să se aplice.

(4) Furnizorii de bunuri/Prestatorii de servicii care au efectuat, în perioada 1 ianuarie—31 octombrie 2021, livrări de bunuri/prestări de servicii în condițiile alin. (1) către Comisia Europeană sau către o agenție ori un organism înființat în temeiul dreptului Uniunii Europene aplică scutirea de TVA pentru aceste livrări/prestări pe baza certificatului prevăzut la alin. (2). În vederea aplicării scutirii de TVA, furnizorii/Prestatorii trebuie să emită facturi de corecție conform prevederilor art. 330 din Codul fiscal. Facturile de corecție se includ în decontul de TVA aferent perioadei fiscale în care au fost emise sau într-un decont ulterior, iar sumele reprezentând TVA colectată și încasată de la beneficiari se restituie acestora.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Biroului pentru relații cu publicul este:
Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București; 012329.
Tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72,
e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

